

Oponentský posudek

Tomáš Roubal: Pracovní vztah nadřízený – podřízený ve světle křesťanské etiky a spirituality (bakalářská práce předložená na KTF UK v Praze roku 2009)

Předkládaná práce má celkem 81 stran včetně seznamu použité literatury (3 s.) a resumé v českém a anglickém jazyce. Skládá se z úvodu, pěti kapitol a závěru.

Záměrem předkládané práce je podle T. Roubala „vyjádřit – v souladu s vlastní současnou úrovní víry a myšlení – výběrem a kompilací studií získaných či ověřených myšlenek, poznatků a podnětů křesťanské etiky a spirituality – ty momenty a souvislosti, které vnímá jako klíče a klíčové akcenty křesťanského pohledu na pracovní vztah nadřízený – podřízený.“ (s. 6) Autor chce ve světle víry a teologické etiky představit některé eticky relevantní aspekty pracovního vztahu.

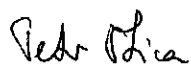
Formální stránka práce: Je nutné konstatovat nemalé množství nedostatků týkající se formální stránky. Především se jedná o značný počet gramatických chyb zejména v interpunkci, které ve spojení s autorovou stylistikou na nemálo místech ztěžují porozumění předkládaného textu. Druhý výrazný nedostatek se týká způsobu zacházení s používanou literaturou. Autor na několika místech práce předkládá pouze kompilaci citátů z jednoho pramene (srov. s. 20-22; 31-32; 53; 59-60). Navíc občas při citování používá nezcela korektní formulace (např. „Pro zásadnost významu tématu této kapitoly /o lásce/ citujeme obsáhleji nejvyšší církevní autoritu.“ – s. 20). Problematické skutečnosti se objevují také při citování již citovaných textů (srov. s. 56, 58, 59, 71). Vzhledem k tomu, že vypadá v tomto ohledu disproporčně, neshoduje-li se jméno autora výroku, zmiňované v textu bakalářské práce, s citovaným zdrojem a jménem autora uvedeným v poznámce pod čarou, je potřeba uvádět v těchto případech citaci ve formě „citováno podle“ nebo dohledat původně citovaný zdroj. Porozumění stěžuje dále nadbytečné používání uvozovek, zvláště u hovorových či obecných výrazů. K častějším formálním nedostatkům je třeba přiřadit rovněž disharmonii v rámci odsazení odstavců.

Obsahová stránka práce: T. Roubal si zvolil za téma své práce otázku, kterou je třeba označit jako skutečnost pro soudobou společnost vysoce aktuální. Mnohé výzvy, které předkládá, jsou zajímavé, podnětné a platné. Kritický čtenář se však neubrání otázce, proč jsou v práci některá témata vůbec pojednána. Jde např. o autonomii pozemských skutečností (srov. s. 11). Autor píše, že se jedná o zásadní skutečnost pro porozumění zpracovávanému

tématu, nevysvětluje však, v čem tato zásadnost a propojení s tématem práce spočívá. Podobné otázky vyvstávají u principu obecného dobra (srov. s. 24-25), ale i jinde. Práce je psána spíše asociativním než strukturovaným způsobem. Dokladem může být mj. druhá kapitola, v níž T. Roubal představuje principy a podněty sociální nauky církve, ale v jejím závěru poněkud nečekaně pojednává témata „Současná proměna práce a některé její důsledky“ (2.4) či „Převažující přístupy pracovníků vzhledem k jejich pracovním pozicím v podnikové hierarchii“ (2.5). Pro celkové porozumění by bylo vhodné stanovit jasnější strukturu a dbát na tématickou ucelenost.

V důsledku řečeného předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě pouze s výhradami. Autor by měl při obhajobě formulovat jasněji cíl své práce a pečlivě shrnout, v čem spočívají její závěry.

V Praze 1. června 2009

ThLic. Petr Štica